

τα τὴν τόλμην νὰ ἀδῆ γεγωνυῖα τῆ φωνῆ τὴν Μασσαλιώτιδα, ἐν τινι οἰκίᾳ, τῆς ὁποίας τὸ παράθυρον ἐβλεπεν ἐπὶ τινος ὁδοῦ τῆς Μοντελιμάρτ, ἐν Παρισίοις. Καὶ ἦτο μὲν ἀδύνατον νὰ τεθῆ ὑπὸ κράτησιν ὁ μικρὸς στασιαστῆς, ἀλλ' ὁ ἐφευρετικὸς ζῆλος τοῦ κλητῆρος διηυκόλυε τὸ πρᾶγμα ὡς ἐξῆς· συντάξε δηλαδὴ καθ' ὅλους τοὺς τύπους τακτικὸν πρωτόκολλον κατὰ τοῦ Κ. Καζιμίρ Βίλλ, ἰδιοκτῆτος τοῦ πτηνοῦ, οὕτω δὲ ὁ Κ. Βίλλ παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικείου κατηγορούμενος ἐπὶ νυκτερινῇ διαταράξει. Ὁ ἐκτελὼν χρέη δημοσίου κατηγόρου ὑπαστυνόμος διὰ λόγου φοβεροῦ ἐβρόντησε κατὰ τῆς γενομένης καταχρήσεως τῶν φυσικῶν πλεονεκτημάτων τοῦ κοσσύφου· ἡ κοινωνία ἀπαιτεῖ, εἶπεν, ἂν ὄχι τοῦ κοσσύφου τὴν καταδικην, τοῦλάχιστον τὴν τοῦ κυρίου του. Εὐτυχῶς ὁ Κ. πταισματοδικῆς ἦτο ἄλλης γνώμης. Καὶ ὁ κόσσυφος καὶ ὁ κύριός του ἠθωώθησαν διὰ τῆς ἐξῆς εὐφυοῦς ἀποφάσεως· «Ἐπειδὴ ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ συνταχθέντος τῇ 26 τοῦ λήξαντος μηνὸς Σεπτεμβρίου ὑπὸ τε τοῦ ὑπαστυνόμου Μοντελιμάρτ καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος Σαβοᾶ καὶ ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ αὐτοῦ κλητῆρος, κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἡμέραν, τὴν 4 ὥραν π. μ. κόσσυφος τις ἀνήκων εἰς τὸν Καζιμίρ Βίλλ ἐτραγῶδει γεγωνυῖα τῆ φωνῆ τὴν Μασσαλιώτιδα καὶ ἔκαμε τοιοιτοτρόπως θόρυβον, ἀποτελοῦντα διατάραξιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας· ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 479, παράγραφος 8, τοῦ ποινικοῦ κώδικος δὲν τιμωρεῖ τὰς νυκτερινὰς διαταράξεις εἰμὴ ἐφ' ὅσον αὐταὶ προέρχονται ἐκ προσωπικῆς καὶ θεληματικῆς ἐνεργείας τοῦ εἰς τὴν ἡ πράξις ἀποδίδεται· ἐπειδὴ δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Βίλλ παρῶτρυνε τὸν κόσσυφόν του εἰς τὸ νὰ τραγῶδῆσῃ, ἐξάγεται δὲ μάλιστα ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ κλητῆρος ὅτι καθ' ἣν ὥραν ὁ κόσσυφος ἐτραγῶδει ὁ Βίλλ δὲν εὐρίσκετο εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ὁ κόσσυφος· ἐπειδὴ ὁ κόσσυφος τραγῶδων οὐδὲν ἄλλο πράττει ἢ ν' ἀκολουθῆ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ῥοπὴν καὶ κλίσιν, μὴ ὑπαρχούσης δὲ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο διατάξεως αὐτὴ μόνη ἢ κτῆσις δὲν ἀρκεῖ ἵνα καταστήσῃ τὸν ἰδιοκτῆτην συνυπεύθυνον δι' ὅσα ὁ κόσσυφος ἠδύνατο νὰ πράξῃ κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθ. 479 τοῦ ποινικοῦ κώδικος· ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γείνη διάκρισις μεταξὺ τοῦ φυσικοῦ ἄσματος τοῦ κοσσύφου καὶ τοῦ μὴ τοιοῦτου, καὶ ὅτι ἂν διαφέρῃ ἡ μελωδία ὁ τόνος ὅμως τῆς φωνῆς δὲν εἶναι οὔτε ὀξύτερος, οὔτε μᾶλλον παρατεταμένος — διὰ ταῦτα κλ. ἀποφαίνεται ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ὑπάρχει παράβασις τοῦ μνησθέντος ἄρθρου, ἀπαλλάσσει δὲ τὸν Βίλλ τῆς κατηγορίας.»

Ἡ ὥρολογιοποιΐα.

Τὸ ὥρολόγιον, τὸ ὠραιότατον τοῦτο κόσμη-

μα, τὸ τόσο ὠφέλιμον, τὸ ὁποῖον τόσο εὐκόλως ἐμπορεῖ τις νὰ φέρῃ πάντοτε μαζὴ του, εἶνε τὸ ἀντικείμενον μεγάλης βιομηχανίας, τὴν σπουδαιότητα τῆς ὁποίας ὀλίγοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἐμποροῦν ἴσως νὰ φαντασθῶσι.

Μόνον εἰς τὸ ἐν Ἑλβετία καντόνιον (νομὸν) τοῦ Νιουσιατέλ, κατασκευάζονται ἐτησίως ἐν ἑκατομμύριον ὥρολογίων, ἀξίας 50 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Ἡ δὲ παραγωγὴ εἰς ἄλλας χώρας ἔχει ὡς ἐξῆς· 500,000 ὥρολογίων, ἀξίας 30 ἑκατομμυρίων παράγει ἡ Γενεύη καὶ ἡ λοιπὴ Ἑλβετία· 350,000, ἀξίας 22,400,000 φρ. ἡ Γαλλία· 200,000, ἀξίας 17,500,000 φρ. ἡ Ἀγγλία· 400,000, ἀξίας 7,500,000 φρ. ἡ Ἀμερική.

Ὅθεν ἡ ὅλη ἐτησία παραγωγὴ ὥρολογίων ἐν τῷ κόσμῳ συμποσοῦται εἰς 2,150,000, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ ἐμπόριον ἐκπροσωποῦσι κεφάλαιον 127,400,000 φράγκων.

Ἡ Ἑλβετία μόνον κατασκευάζει τὰ δύο τρίτα τῶν κυκλοφορούντων ὥρολογίων.

Γιγαντώδης ἄμπελος.

Ἡ μεγαλητέρα τοῦ κόσμου ἄμπελος εὐρίσκειται ἐν ἀγίᾳ Βαρβάρᾳ τῆς Καλιφορνίας. Τὸ στέλεχος ἐν τῇ βάσει του ἔχει πᾶχος 1 μέτρου καὶ 25 ὑφεκατομέτρων, διατηρεῖται δὲ τὸ αὐτὸ πᾶχος μέχρι 2 μέτρων καὶ 50 ὑφεκατομέτρων ὕψους. Ἐκεῖθεν διαίρειται εἰς πλείστους κλάδους καλύπτοντας 4000 περίπου τετραγωνικῶν πόδων ἐπιφάνειαν κύκλω. Πρὸ δύο ἐτῶν ἡ ἄμπελος αὕτη παράγαγε 12000 λίτρας σταφυλῶν, εἶνε δ' ὡς λέγουσι τριακονταπέντε ἕως τεσσαράκοντα ἐτῶν ἡλικίας.

Γενναῖα ἐλευθεριότης τοῦ Λαμαρτίνου.

Ἡμέραν τινὰ ὁ Λαμαρτίνος ἐδέχθη εἰς ἐπίσκεψιν πτωχὸν τινὰ λόγιον, ὅστις τῷ ἐξέθεσε τὴν θλιβεράν του κατάστασιν, καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ πρὸς βοήθειαν ποσὸν ὄχι μικρόν. Ὁ Λαμαρτίνος, συγκινηθεὶς, ἤνοιξε τὸ συρτάριόν του καὶ ἔδωκε τὸ ζητηθὲν ποσόν. Ἀκολουθῶν δὲ, ὡς ἄνθρωπος εὐγενῆς, ὅστις δὲν λησμονεῖ ποτὲ ἣν ὀφείλει πρὸς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸν φιλόφρονα συμπεριφορὰν, προέπεμψε τὸν πτωχὸν λόγιον διὰ τῶν θαλάμων αὐτοῦ μέχρι τοῦ προθύρου.

Ἦτο φθινόπωρον καὶ ὁ καιρὸς ἤρχιζε νὰ εἶνε ψυχρὸς. Ὁ δυστυχῆς συγγραφεὺς ἔτρεμεν ὑπὸ τὸ πεπαλαιωμένον ἱμάτιόν του. Καθ' ἣν στιγμήν δὲ ἤνοιγε τὴν θύραν, ὁ Λαμαρτίνος τὸν ἀνακαλεῖ λέγων·

—Κύριε, Κύριε, λησμονεῖτε τὸν ἐπενδύτην σας!

Καὶ εὐθὺς ἐξεκρέμασε ὠραῖον ὀλοκαίνουργον ἐπενδύτην, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπέθεσεν εἰς τοὺς ὤμους τοῦ ξένου του, βοηθῶν αὐτὸν συγχρόνως εἰς τὸ νὰ περάσῃ τὰς χειρίδας μετὰ τοσαύτης φιλοφροσύνης καὶ χάριτος, ὥστε ὁ πτωχὸς λῶ-

γιος ἀνεχώρησε μασσῶν λέξεις τινάς, ἀλλὰ χω-
ρίς νὰ τολμήσῃ ν' ἀποποιηθῇ δῶρον προσφερθὲν
μετὰ τῆς λεπτότητος.

Ἑξασφάλις τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Εἰς εἰκοσιτέσσαρας χιλιάδας ἑκατομμυρίων
ὑπολογίζουσιν ὅτι ἀνέρχεται τὸ ὀλικὸν ποσὸν
τῶν κεφαλαίων τῶν κατατεθειμένων πρὸς ἑξα-
σφάλισιν τῆς ζωῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀμερικῇ.
Εἰς τὰς Ἠνωμένας πολιτείας ἀναλογεῖ εἰς ἑξη-
σφαλισμένους ἐπὶ 34 κατοίκων, εἰς τὴν Ἀγγλίαν
εἰς ἐπὶ 48, εἰς τὴν Γερμανίαν εἰς ἐπὶ 29, εἰς
τὴν Γαλλίαν μόνον εἰς ἐπὶ 350.

Συμβουλὴ πρὸς τοὺς ζητοῦντας μεγάλας προίκας.

Ἀκούω, ἀγαπητὴ Ἰωάννη, ἔλεγεν Ἀγγλος
τις πρὸς τινὰ φίλον του, ὅτι προτίθεσαι νὰ
νυμφευθῆς· εἶνε ἀληθές; — Μάλιστα. — Πρέ-
πει λοιπὸν νὰ σοὶ δώσω μίαν συμβουλήν· νὰ μὴ
νυμφευθῆς, φίλε μου, γυναῖκα ἀνωτέραν τῆς ἀ-
ξίας σου. Ὅταν ἐνυμφεύθῃς ἐγώ, ἤξιζον ἀκριβῶς
πεντήκοντα σελλίνια, ἡ δὲ σύζυγός μου ἐξή-
κοντα δύο· ὁσάκις δὲ συνέβαινε νὰ ἔλθωμεν εἰς
λόγους καὶ φιλονεικίας, τὰ περισσεύοντα δώδε-
κα σελλίνια ἔδιδαν κ' ἔπερναν ἔς τὸ στό-
μα τῆς.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

Μετὰ τὰς τελευταίας ἡττας τῆς Γαλλίας, εἰς τῶν
σπουδαιότερων πνευματικῶν διδασκάλων αὐτῆς, ὁ
ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ὀρλεάνης Dupanloup, ἔγραφε
τὰ ἀκόλουθα: «Ναί, ὁ θεὸς περικλαδεύει τὸ ἐφθαρ-
μένον δένδρον.» Ὅ, τι ἀπόλλυται ἐν ταῖς παρούσαις
ῥαῖς ἐν Γαλλίᾳ δὲν εἶνε ἡ Γαλλία, δὲν εἶνε τὸ
ἔθνος. Ἄν ἡττᾶται καὶ καταβάλλεται τι, ἡττῶν-
ται καὶ καταβάλλονται αἱ πλάναι καὶ αἱ ἀδυνα-
μίαι ἡμῶν. Ἡμεθα πλήρωμα ὑπὸ ὕπνου κατει-
λημμένον, ὅπερ ἔφερον κατὰ σκοπέλων καὶ πε-
τρῶν ἡγήτορες καὶ κυβερνηταὶ ἀφ' οὗ μετέδω-
καν ἡμῖν ἐπὶ τέλους τὸν ἴδιον λήθαργον. Πεπτω-
κότες θέλομεν ἀναστηθῆ. Θέλομεν ἀναστηθῆ....
ἀλλὰ πρὸς τοῦτο δέον νὰ ἠξέσφωμεν νὰ φωτισθῶ-
μεν ὑπὸ τὴν δεινὴν ἀπαυγὴν τῶν ἡμετέρων συμ-
φορῶν. Θέλομεν ἀναστηθῆ ὑπὸ δύο ἕρους. Ποῖοι
δὲ εἰσιν οἱ ἕροι οὗτοι; Εἰσὶν αὐτοὶ ἐκεῖνοι, οἵ-
τινες ἐπληρώθησαν ὅλους τοὺς ἐλευθέρους λαούς·
ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀρετὴ. Εἶχομεν πάντες σχεδὸν
παύσει νὰ λαλῶμεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ ὅμως οἱ
μεγιστάνες καὶ οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς πολλὴν ἔχουσι
χρείαν νὰ γινώσκωσιν αὐτήν. Αἰώνιον τῷ ὄντι
δυστύχημα τῶν ἡγεμόνων εἶνε νὰ ἐξαπατῶνται
διότι φοβοῦνται νὰ φωτισθῶσιν. Οἱ πλησιάζοντες
αὐτοὺς θεραπεύουσιν αὐτοῖς κατὰ τὰς ἐπιθυμίας
αὐτῶν, διὰ τῶν ἐνόχων δὲ συγκαταβάσεως ἐν βρα-
χεὶ ἐπιδεικτικαὶ κολακεῖαι ἀναπληροῦσι τὰς ἐλ-
λειπούσας εἰλικρινεῖς καὶ γενναίας παραινέσεις

καὶ συμβουλὰς. Πρὸ πάντων εἶχομεν παύσει νὰ
ἀσκῶμεν τὴν ἀρετὴν. Τὴν ἀρετὴν ἐφυγάδευσεν ἕξ
ὄλων τῶν τάξεων τῆς κοινωνίας ἡ πολυτέλεια,
ἐξήρπασε δὲ ἐκ παντὸς οἴκου ὁ ἀκάθεκτος ἔρως
τῆς ὑλικῆς εὐζωίας καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡδονῶν.
Τὸ κακὸν ἦν μέγα καὶ φοβερόν· ἦν τοῖς
πᾶσι κατάδηλον· ὁ βλέπων ἀνεστῆναξεν ἐπ' αὐτῷ·
ἀλλ' ὁ χεῖμαρρός ἠκολούθει τὸν ροῦν αὐτοῦ...»

ΥΓΙΕΙΝΗ

Καθαρισμὸς τοῦ κοιτῶνος τῶν ἀρρώστων.

Ὁ καθαρισμὸς τοῦ κοιτῶνος εἶναι ἐκ τῶν κυ-
ρίων τοῦ νοσοκόμου ἔργων· καὶ ἅπαξ μὲν τῆς
ἡμέρας γίνεται ὅλου τοῦ δωματίου τέλειος κα-
θαρισμὸς, ἐν ἡσυχίᾳ καὶ τάξει καὶ, εἰ δυνατόν,
καθ' ἣν ὥραν γίνεται καὶ ὁ ἀερισμὸς τοῦ δω-
ματίου· πολλάκις δὲ τῆς ἡμέρας καθαρίζονται
μέρη τινὰ, ἐὰν χρήζωσι καθαρισμοῦ· διότι ἡ ἐν
τῷ κοιτῶνι τοῦ ἀρρώστου τήρησις ἀκρας καθα-
ριότητος καὶ τελείας τάξεως πρέπει νὰ ἦναι τὸ
διαρκὲς μέλημα τοῦ νοσοκόμου. Ἰδιαιτέρας φρον-
τίδος χρειᾶν ἔχει ὁ ὑπὸ τὴν κλίνην τόπος· τὸ
δὲ τοῦ δωματίου ἔδαφος σαρώνεται ὅλον ἐπιμε-
λῶς διὰ μετρίως ὑγραינוμένου σαρώθρου, ὅπως
μὴ ἐγείρηται κονιορτός. Πᾶν, οὗ τινος ἤδη ἐγέ-
νητο χρήσις, καὶ πᾶν περιττὸν δέον νὰ ἐξάγω-
νται εὐθὺς ἀπὸ τοῦ κοιτῶνος τοῦ ἀρρώστου· πάντα
δὲ νὰ γίνωνται ἡσύχως, ἄνευ θορύβου καὶ ἄνευ
κονιορτοῦ· καὶ ἡ θύρα τοῦ κοιτῶνος πρέπει νὰ ἀ-
νοίγη καὶ νὰ κλείη ἄνευ τριγμοῦ· καὶ ἀνεωγμένη
νὰ μὴ κινῆται ὑπὸ τοῦ ἀέρος καὶ προξενεῖ κρότον.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Λεύκανσις τῶν πτερῶν.

Πτερὰ στρουθοκαμήλου λευκά, κόσμημα βα-
ρύτιμον τῶν πέλων τῶν κυρίων, καθίστανται ἄ-
χρηστα ὁπότεν ἀμυρωθῶσιν ἐκ τοῦ κονιορτοῦ,
τοῦ καπνοῦ ἢ τῆς πολλῆς χρήσεως. Εὐκόλως
δὲ πάλιν λευκαίνονται δι' ἐκθέσεως αὐτῶν ἐπὶ
ἀραιοῦ υφάσματος (γάζας, σαγκουλι) ἐντὸς εὐρυ-
χώρου κυτίου (θήκης ἢ καπελιέρας), εἰς τὸ
βάθος τοῦ ὁποίου εὐρίσκειται κόνις θεοῦ ἀναπε-
φλεγμένη. Κλειομένου τοῦ κυτίου διὰ τοῦ
σκεπάσματος ἀφίεται τὸ πτερόν εἰς ἐπαφὴν
μετὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ θεοῦ· μετὰ ἐν τέταρτον
ἐξάγεται καὶ ἐντίθεται εἰς ὑδαρῆ διάλυσιν ἀν-
θρακικῆς ἀμμωνίας, ἄλατος ἐν τοῖς φαρμακείοις
πωλουμένου, ἐν ᾗ διαμενέτω ἐπὶ 5 λεπτά. Μετὰ
ταῦτα δὲ ἐκπλύνεται τὰ χιτῶνα δι' ὕδατος καὶ τίθη-
ται πλησίον πυρᾶς πρὸς αὐτόματον ἀποστέγνωσιν.

Συστρέφονται δὲ κατόπιν διὰ τριβῆς μετὰ τῆς
ράχως τῆς ψαλίδος τὰ λεπτά πτίλα ὅπως πάλιν
ἀποκτήσωσι τὴν ἐπιχάριτον αὐτῶν καμπήν.